

HET VINDEN VAN PERSOONLIJKE SYMBOLEN

8 maart 1984

Wat is een persoonlijk symbool? Elke mens heeft een bepaalde kleur, een bepaalde vorm, heel vaak zelfs een bepaalde structuur die bij zijn persoonlijkheid past. Je zou dat misschien kunnen zien als een zuiver stoffelijke voorkeur. In de praktijk blijkt echter dat in heel veel gevallen iemand kiest voor een structuur die vooral ongeveer gelijk is aan zijn eigen structuur en dan bedoel ik niet alleen het karakter, maar de gehele situatie van de persoon inclusief de geestelijke voertuigen en de werking daarvan in het menselijke lichaam.

Als wij dus spreken over persoonlijke symbolen, dan hebben wij te maken met kernwaarden van de persoonlijkheid die door iemand - en dat gebeurt op basis van zijn eigen associaties - worden weergegeven in bepaalde vormen kleuren en eventueel structuur.

Dan beginnen wij maar bij het begin.

Bijna ieder mens heeft in zijn leven bepaalde droomsequenties die regelmatig voorkomen. Deze sequenties kunnen bestaan uit vlucht, uit wandelen, uit op enigerlei wijze klimmen of afdalen. De een zal kiezen voor een lift de ander is misschien een berg aan het beklimmen en een derde gaat met een fiets de Cauberg op. Ieder kiest dus associatief datgene, wat bij het begrip klimmen in dit geval behoort. Dan is dat klimmen op zichzelf eigenlijk de symboolwaarde. Elk symbool zal dus aangeven dat er ontwikkeling, beweging en in dit geval opgaande beweging is.

Willen we dat ontleden in de zin van de achtergronden vanuit de geest, dan kunnen we zeggen: Wij hebben hier te maken met een mens, die een aantal duistere elementen in zijn persoonlijkheid moet compenseren en daartoe in dit leven inderdaad in staat is geweest. Dat zegt het verhaal.

Zou je zo iemand nu een symbool moeten geven, dan denk je in de eerste plaats aan iets wat met bergen te maken heeft, wat misschien te maken heeft met klimmen, klimsport. Denk je aan een kleur, dan zal in de meeste gevallen de associatie zijn met blauw of azuur. Dat is ook weer heel begrijpelijk, want als je naar boven klimt waar ga je dan naartoe? Naar de hemel en de hemel is blauw. Ik werk dit voorbeeld even uit om u te laten zien dat er wel degelijk een logische samenhang is.

In elk symbool zijn altijd drie invloeden kenbaar: De eerste is oriëntatie d.w.z. de mens is in zijn wereld op een bepaalde manier georiënteerd en misschien ook geconditioneerd. De tweede invloed is associatie. Elke mens heeft de neiging om bepaalde gevoelens, bepaalde begrippen en bepaalde beelden met elkaar in verband te brengen. De derde invloed is invloedsrelatie. Een invloedsrelatie wil in feite zeggen: het programma dat bij de incarnatie voor dit leven werd gekozen en wijze waarop dit in de stof tot uiting is gekomen.

De droom op zichzelf kun je natuurlijk psychologisch ontleden. Dan kom je waarschijnlijk tot heel eigenaardige conclusies omtrent persoonlijkheid, structuur, verdrongen angsten en wat dies meer zij. Maar als wij uitgaan van persoonlijke symbolen, dan moeten wij ons eerst gaan afvragen, of het steeds terugkeren van een bepaalde voorkeur voor vorm, het steeds weer optreden van bepaalde droombeelden (als je je die tenminste herinnert) en de neiging om bepaalde structuren in je omgeving bij voorkeur te zoeken en te plaatsen tezamen niet de uitdrukking vormen van het geheel van wat je wilt zijn en van wat je bent.

Dan hebben we ook te maken met associatie. U associeert. Ieder doet dat op zijn eigen manier. Als je 'lek' zegt tegen een zeeman, dan zegt hij: zinken. Zeg je dat tegen een loodgieter, dan zegt hij: solderen. Dus is er een beroepsrelatie tussen verschillende begrippen. Wat wij naar voren zien komen is dus niet het begrip zelf; het is de associatie.

Wij hebben een invloed die we verwerken. Deze invloed resulteert in een woord of een beeld. Het is de aanvulling. Het is niet de werkelijke invloed. Als wij rekening houden met de conditionering, kunnen wij er over het algemeen wel achter komen in hoeverre onze geschiedenis in het leven daarin een rol heeft gespeeld.

Om weer een droom te nemen, want ik zal toch wel veel voorbeelden moeten geven: vliegen. Er zijn mensen die regelmatig vliegdrömen hebben. Er zijn ook mensen die dan zeggen: ik treed uit. Dat is lang niet zeker. Het is net zo goed mogelijk dat je ze in je slaap ziet vliegen.

Het vliegen is los zijn; het verlaten van banden. U zult zeggen: Zo iemand is dus los. Neen, hij is niet los. Zijn programmering is: los worden. Maar zijn feitelijke situatie, die hij eigenlijk corrigeert in zijn droombeeld, in zijn associaties, is in wezen gebondenheid. Dan moeten we nagaan in hoeverre gebondenheid en vliegen voor ons betekenis hebben.

Willen wij nu daarvan een symbool gaan maken, dan denk ik dat we een voorkeur hebben voor oude Egyptische en oude Assyrische beeldjes. Wij denken dan aan een gevleugelde Sfinx, misschien aan een gevleugelde stier, een Babylonische motief. Misschien dat u nog veel simpeler bent en dat u gewoon kiest voor de vleugels van de K.L.M. b.v. op het uniform van een piloot. Het idee 'los komen' is voor u bepalend.

Dan is verder de vraag: Wat is uw kleurassociatie? U zoekt de kleuren uit. Een kind kiest over het algemeen primaire kleuren, zoals u weet. Maar zelfs op betrekkelijk jeugdige leeftijd zien we een groot verschil. De een kiest voor rood, de ander kiest groen, weer een ander kiest geel of blauw.

U heeft een bepaalde voorkeur voor kleurschema's. Het lijkt alsof die bij u passen. Er zijn mensen die kun je b.v. een bruin pak aantrekken en dan zien ze er stralend uit. Trek hen een blauw pak aan en dan zien ze er ineens uit als doodbidders op vakantie. Voor uzelf weet u heus wel welke kleurcombinaties voor de u de belangrijkste zijn.

Als wij dat vliegen nu eenmaal hebben (laten we deze keer vleugels of iets gevleugelds als symbool nemen), dan moeten we ons verder afvragen: Ben ik iemand voor wit-zwart of heb ik een voorkeur voor blauw, voor geel of voor groen, in welke combinatie van tinten dan ook.

Hebben wij blauw, dan zullen wij bijna altijd - zeker als het lichtere kleuren betreft - te maken hebben met iemand die onderzoekend denkt. Zijn vlucht is er een naar begrip.

Hebben wij te maken met groen, dan is er een behoefte aan geborgenheid; men vlucht naar geborgenheid. Het is niet alleen geloof; het is geborgenheid. Heeft u daarentegen een voorkeur voor accenten van geel, dan kunt u aannemen dat u zoekt naar het licht; de vlucht naar het licht.

Als wij daarmee bezig zijn, dan kunnen we dat natuurlijk neerschrijven. Er bestaan persoonlijke zegels die u kunt maken. U heeft daar misschien wel van gehoord. Het zijn lijntekeningen voorzien van bepaalde symbooltjes.

Als ik voor iemand met een voorkeur voor geel een persoonlijk zegel zou moeten maken als symbool, dan zou ik ongetwijfeld kiezen voor een cirkel met daarin een driehoek. Op de punten van de driehoek drie zonnensymbolen, namelijk van de 1^e, de 2^e en de 3^e graad. Dat zegt u waarschijnlijk niet veel, want dan moet u eerst weten wat de tekens van de zon zijn volgens een bepaalde structuur.

Dan plaats ik in het midden het alfa et omega, de twee Griekse letters. Waarom? Wij zoeken naar de totaliteit. De vlucht wordt beheerst door de zon, maar er is een voortdurende relatie tussen het stoffelijke dat beneden ligt en de wijze waarop men verstandelijk maar ook innerlijk emotioneel probeert het hoge te bereiken.

Het is natuurlijk maar een beeld dat ik u geef. Het zal u duidelijk zijn, dat ik niet in staat ben om hier met woorden alle zonnensymbolen even op te sommen. Er zijn er nogal wat. Sommige lijken op wat vreemd uitgevallen televisieantennes. Er zijn erbij die lijken op een zeer simpel huisje door een kind getekend, maar wel met een kruisje door de onderste ruimte. Er zijn combinaties bij van driehoeken en van verschillende rijzende en horizontale staaftcombinaties. Al die dingen behoeft u eigenlijk niet te weten, maar ik probeer duidelijk te maken dat u het kunt omzetten in het magische zegelschrift.

Magisch zegelschrift is een schrift dat werd gebruikt, reeds in de oudheid en niet altijd even rationeel (laat mij dat maar erbij zeggen), om kosmische verhoudingen uit te drukken.

Als u zegt: Ik heb genoeg aan een paar zilveren vleugeltjes op een azuren achtergrond, dan zeg ik: Dat is best. Dat is uw persoonlijk symbool in dit geval. Maar als ik het vertaal in magische structuur, dan betekent het een zeker kosmisch evenwicht waarvan u deel bent en waarbij u in dit geval gedreven wordt door de behoefte begin en einde te overzien; dus u zoekt naar overzicht in kosmische zin.

Dan zullen er mensen zijn die zeggen: Voor mij is het altijd water. Ik heb ontzettend veel dromen waarin ik met water te maken heb. Dat kan van grote betekenis zijn. Wat is eigenlijk uw lievelingskleur? Dan zegt die mens b.v. rood. Dat betekent beweging, beleving. Het water, (tenzij het een stagnante poel is dan moet u uitkijken, dan zit u zo in de puree) is eigenlijk de uitdrukking van het Panta Rhei. In uw leven - of u het beseft of niet - is alles voortdurend aan het veranderen. U heeft geen vaste waarden en condities. U ziet ze wel om u heen, maar voor uzelf kunnen ze eigenlijk niet bestaan.

Als u dan de kleur rood heeft, dan betekent dat, dat het er ook in uw emotioneel leven afwisselend toegaat. Bekijk ik dit in kosmische zin, dan kom ik vreemd genoeg tot de conclusie dat uw geestelijke opdracht is: het vinden van een relatie met het geheel. U drukt dat misschien wel op andere manieren uit, maar het vinden van de relatie met het geheel is het meest belangrijke.

Als u zoekt naar een persoonlijk symbool en u zou er voor uzelf één willen tekenen, dan zou ik u de raad geven om het astrologische teken van Waterman in goud te zetten op een rood vlak en dat vlak in dit geval vierkant te maken. Vierkant, omdat u de bekende kosmos a.h.w. moet omarmen. U wilt daar werkelijk contact mee hebben. Goudkleurig, omdat het geheel van de beweging op zichzelf een beleving van het scheppingsproces is waaraan u bewust of onbewust zult deelhebben. Het rode achtervlak, omdat u niet in staat bent om u dus los te maken van de meer menselijke aspecten van de beleving en deze voor u in uw taak waarschijnlijk de meest belangrijke zijn.

Een voorbeeld geven is natuurlijk gemakkelijk genoeg, maar de meesten van u zullen zich afvragen: Maar ik dan, ik droom nooit? Nu is dat iets wat niet juist is. U kunt alleen zeggen: Ik herinner mij mijn dromen nooit. Maar zelfs dan heeft u in uw dagdromen, in uw fantasieën altijd wel een bepaald element dat overwegend is. Wat is dat?

Er zijn mensen die bijna olympisch dromen. Zij hebben het idee dat ze op een rodelslee zitten en een enorme baan afsuizen zonder dat ze weten waar ze naartoe gaan. Deze mensen hebben dus wel een symbool; namelijk ik ben bezig met een tocht in het onbekende. Vraag u dan af; wat is mijn voorkeur? Is het nu iemand die veel paars en violet pleegt te verkiezen als dat mogelijk is en dat mooie kleuren vindt, dan is het heel waarschijnlijk dat we te maken hebben met iemand die bezig is met een geestelijke reis zonder te beseffen wat er precies aan de hand is. Dan is de conclusie voor zo'n persoon:

Kies een schicht of een pijl, bij voorkeur brons- of zilverkleurig (waarom zal ik nog vertellen) en plaats deze tegen een driehoekig achtervlak van violet en paars. U heeft daarmee een persoonlijk symbool gevonden omdat het geheel van uw ontwikkeling eigenlijk niet bewust wordt gestuurd. Het is meer dan een onweer; er zijn voortdurend ontladingen in uw leven geweest en u heeft steeds weer ervaringen opgedaan waarop u helemaal niet heeft gerekend. En elke keer bent u daaruit toch weer teruggekeerd naar een soort mystiek. U zegt dan tegen uzelf: De ervaring betekent voor mij de noodzaak van een verwezenlijking, ook als ik deze zelf niet beseft of wens.

Begint er nu een beetje vorm in te komen? Nog niet? In dat geval zal mijn symbool moeten zijn: een paar ezelsoren, maar hopelijk wel op een zilveren vlak, want ik probeer eerlijk het netjes te doen en te zeggen.

Door de voorbeelden die ik geef wil ik alleen maar duidelijk maken: een persoonlijke symbool is ook een persoonlijke kwestie. Je kunt echter niet maar gewoon aan symbool kiezen. Een symbool moet in de eerste plaats verwant zijn aan je innerlijk droomleven, je fantasie, eventueel je geloof. Daarnaast moet het gerelateerd zijn aan je voorkeuren, omdat deze over het algemeen een deel van je eigen uitstraling tonen. Daaraan zij toegevoegd, dat je niet altijd aan het uiterlijk kunt zien wat iemands werkelijke voorkeur is. U kunt het dus van een ander niet zo gauw weten. Want er zijn heren die lopen in een pak van grijs flanel, uitermate

gedistingeerd, maar daaronder hebben zij wel polka-dot ondergoed aan. Dan is die polka-dot waarschijnlijk dichter bij hun werkelijkheid dan het grijze flanel; dat wordt door de buitenwereld gedictieerd. Probeer dus nooit een symbool voor een ander zonder meer te ontwerpen of u moet hem heel goed kennen.

Als we beginnen met symbolen, dan gaan we maar weer een paar regels geven, dat maakt het iets gemakkelijker.

Alles wat te maken schijnt te hebben met het gehele bestaan, dus het leven en de wereld, daarvoor kiezen wij altijd een vierkant als achtergrond. Is het echter iets wat meer egocentrisch lijkt te zijn, is het een gevoelsrelatie met het bestaan, kies dan een rond achtervlak. Is het echter iets waarbij voortdurend allerlei mystiek om de hoek komt kijken, kies dan bij voorkeur de driehoeksvorm als uitdrukking van het opwaarts strevende doel. Het snijpunt van mijn werkelijkheid ligt eigenlijk in de buurt van het onbegrepene, van het goddelijke.

De kleur daarvan kiest u altijd aan de hand van uw eigen werkelijke kleurvoorkeur. Als wij dat hebben gedaan, komen we aan de vraag: wat voor vorm, wat voor symbool? Het eenvoudigste zou misschien zijn, als we ook een driehoek, een vierkant, een kegelsnede of iets dergelijks gaan gebruiken als ons ik-symbool, maar daarmee hebben wij over het algemeen te weinig binding. Er zijn maar weinig mensen die mathematisch kunnen denken en gelijktijdig voldoende mystiek begaafd zijn. Daarom kiezen wij altijd voor een simpele vorm die in onze associaties, dus in ons denken, een directe relatie heeft met hetgeen wij dromen, fantaseren, innerlijk beleven.

De kleuren van het symbool werden ook nog bepaald door de manier waarop wij innerlijk die belevingen doormaken. Als het vliegen angstig is en onbeheerst dan moeten we toch eigenlijk kiezen voor iets wat geheel lichtend is. Dan kiezen wij b.v. bronskleur of we kunnen kiezen voor een donkerder kleur, groen of rood, naar gelang uw denken en uw manier van aanvoelen is. Is het daarentegen iets wat bevrijdend werkt, dan denken we doorgaans meer aan licht en kiezen we daarvoor de zilverkleur.

Soms zijn het ook gevoelens, die bij het beschouwen van het symbool iets van kracht, van 'dat ben ik' met zich meebrengt. In dat geval kiezen we bij voorkeur de goudkleur. Wij kunnen ook andere kleuren kiezen, maar ze mogen nooit aanvullende kleuren voor de achtergrond zijn; ze moeten altijd contrastkleuren zijn.

Nu wij daarmee bezig zijn, moeten we ons ook gaan afvragen: Wat kunnen we verder doen? Ik heb over structuren gesproken.

Als ik kijk naar b.v. het teken van de Orde, de vijfpuntige ster, dan hebben we feitelijk al te maken met iets wat een tweedimensionale weergave is van een structuur. Een vierkant zou een kubus kunnen worden; dat zou ook een structuur zijn. Maar als wij een vlakvorm hebben gekozen, dan blijkt heel vaak dat het voor ons niet driedimensionaal mag zijn. Het is goed zolang het een vlak blijft, maar wij willen er iets anders bij hebben. En dan komen we tot heel vreemde conclusies. Voorbeeld:

Er is iemand die steeds het gevoel heeft en ook wel eens droomt op reis te zijn. De ene keer zal het op de fiets zijn, de volgende keer met de auto en nog een keer later met een vliegtuig, een trein of een boot. Reizen dus. Die persoon heeft verder daarbij vaak het gevoel dat hij zijn richting niet zelf kan bepalen of van een gekozen richting wordt afgedrongen.

Dan moeten wij ons realiseren dat die persoon ook nog eens wisselingen van landschap constateert. De ene keer komt hij a.h.w. van een vruchtbare vallei ineens in een soort maanlandschap. De volgende keer komt hij uit een maanlandschap in een vruchtbare vallei. Dat alles heeft natuurlijk een betekenis.

Nemen wij verder aan dat zo iemand een voorkeur heeft voor blauw of als u dat liever wilt voor rood. Dan gaan we ons afvragen: welke structuur zou bij zo iemand het best passen? Dan blijkt, dat we te maken hebben met verschillende facetten.

De onbestuurbaarheid die soms zal worden afgewisseld door bestuurbaarheid, de wisseling van landschappen, de voortdurende verandering van voertuig alsof de reis die je maakt de ene keer onder heel andere condities plaatsvindt dan de andere keer, die kun je samenvatten tot een afwisseling, er zijn vele facetten.

Zou ik voor zo iemand een symbool moeten geven, dan zou ik onmiddellijk denken aan een briljant vanwege de vele facetten die erin zitten plus de reflex. Maar ja, wie kan zich even een briljantje als symbool aanschaffen in deze tijd. Den beginnen ze met een groei-briljant en die moet 20 jaar groeien voordat ze eindelijk zien wat ze hebben. Dus zeggen wij: Wij kiezen als structuur al datgene wat schijnbaar vlakken heeft gescheiden door ribben. Dan kunt u dus kiezen voor elke skeletvorm. Natuurlijk niet van een vogel of een mens.

Ik denk aan een kubus die alleen uit ribben bestaat. Ik denk aan een brievenstandaard die alleen uit de buitenlijnen van een vorm is opgebouwd, waarin dus steeds ruimte en doorzicht is. Gezien hetgeen ik heb beschreven, zou ik voor deze persoon (een hypothetische persoonlijkheid dus) kiezen voor een figuur die een beetje doet denken aan de Minotaurus, maar die niet is ingevuld. Bijvoorbeeld een gehoornde met een vage vorm die doet denken aan een snuit of een gezicht en waar achter zich een paar neergaande lijnen bewegen, die echter weer naar boven kunnen komen, b.v. een paar krullen. Waarom?

Wel, op deze manier heb ik in ruimtelijke structuur weergegeven wat het leven van die persoon is: een aantal vaststaande hoofdlijnen met daartussen leegten die steeds anders worden ingevuld en waarbij het invullen mede ten doel heeft een soort beheersing, een soort erkenning tot stand te brengen waarin deze persoon zichzelf kan uitleven.

Wat kleur betreft: indien u zo'n structuur wilt kleuren, zou ik voor die lijntjes dan altijd kiezen voor donkerblauw eventueel afgewisseld met zeer helder rood. Dan heb ik alle tendensen van de persoonlijkheid weergegeven.

U ziet, wij kunnen dus structuren maken. Maar wij hebben niet altijd een structuur bij de hand en om nu zo'n heel bouwsel op te richten is natuurlijk moeilijk.

Dan kunnen we ook nog iets anders doen. Wat voor vazen vindt u mooi? Of uit wat voor soort glas drinkt u het liefst? Wat voor kopjes vindt u mooi? Een beetje frullerige of die heel zakelijke of misschien de praktische boerenkom? Bekijkt u het zelf maar eens. Wat voor vormvoorkeur heeft u? Is er bij deze vormen één die u bijzonder aantrekt en die in kleur kan overeenstemmen met hetgeen u omtrent uzelf heeft ontdekt (uw eigen kleurvoorkeur), kies dan een dergelijk voorwerp als persoonlijk symbool. Gebruik het voor concentratieoefeningen. U zult dan ontdekken dat u een heel eind verder komt, omdat juist een dergelijk voorwerp van het contemplatieve veel sneller leidt tot de erkenning van de innerlijke structuur. En als u daar binnen bent, dan moet u maar zien hoe u het redt met alle kwaliteiten en tegenstellingen die in u schuilen.

Mag ik aannemen dat u nu ongeveer weet op welke manier u een persoonlijk symbool zou kunnen maken? Het is overigens helemaal niet moeilijk. Als u dit allemaal eens nagaat dan zult u zien dat elk van die voorbeelden uiteenvalt in uw voorkeuren, een weergave van uw droombeleving (althans de tendens ervan) en tenslotte het vinden van een structuur die voor u persoonlijk passend is. Dat is tamelijk eenvoudig.

Niemand zegt u dat u zegels moet gaan maken. Ik kan u wel vertellen hoe u dat allemaal moet doen, maar daar heeft u heel weinig aan, tenzij u ze ook weer weet te gebruiken. Daar hoort echter een heel betoog bij. Daarvoor moet men wel tien jaar studeren voordat men dat door heeft.

De regels die ik u geef zijn in feite grondregels. Iedereen mag deze variëren, maar niet volgens persoonlijke smaak alleen. Er moet werkelijk een diep gevoel van waardering zijn voor een vorm een uitbeelding. Er moet werkelijk ook in het dagelijkse leven steeds weer een duidelijk wordende verwantschap zijn met de kleur die u kiest.

Aangezien ik kennelijk niet duidelijk genoeg ben geweest, volgen hier een paar heel eenvoudige een heel strikte regels. Als u die opvolgt, komt u al een heel eind op weg:

1. Welke kleur kies ik bij voorkeur? Het gaat hierbij om een heel scala van tinten die behoren tot een van de hoofdkleuren. Dit is dan uw eigen hoofdkleur Het is gelijktijdig uw eigen persoonlijkheid. Het achtervlak van een getekend eigen symbool zal altijd in deze kleur zijn ingevuld.
2. Wij kiezen een voorstelling of vorm die uitdrukkelijk niet zo mooi is, maar omdat ze zo wijsgerig is. Wij kiezen eerder een vorm die in ons droomleven regelmatig opduikt. Als dat nu toevallig een heel simpele uitbeelding van heer Rozenwater jr. is, dan hindert

dat helemaal niet. U hoeft de vorm niet al te duidelijk te maken, maar desalniettemin is het iets wat voor u een hoofdrol speelt. Dus deze figuur brengt u aan. Daarvoor kiest u een kleur, die als het even kan met de achtergrond contrasteert. U kunt die kleur zelf kiezen, maar als u duistere dromen heeft, dan denk ik aan grijs, aan bronskleur. Als u lichtende ervaringen heeft, als ze voor u vreugdig zijn, dan denk ik aan zilver als het licht geestelijk is en aan goud als het meer het gevoel is van energie, van vrede, van sterkte.

3. Deze regels zijn toch eenvoudig genoeg. Weet u nu wel wat u moet doen? Als u een persoonlijk symbool wilt hebben, dan doet u het maar zoals ik het heb beschreven. Dan vraagt u niet waarom, dan doet u het maar gewoon.

Dan gaan we het gebruik van het persoonlijke symbool ook nog even na. Een persoonlijk symbool kan op verschillende manieren worden gebruikt. De meest simpele is als:

1. Concentratiepunt. Een persoonlijk symbool al dan niet aangevuld met kleur is altijd een middel om terug te vallen op uw eigen persoonlijkheid, uw eigen achtergrond.
2. Gebruiken wij een structuur, dus een driedimensionale vorm, dan is dit altijd zo te stellen dat we ze a.h.w. van dezelfde kant bekijken als ze niet helemaal symmetrisch is. Ze dient eveneens als punt van contemplatie en concentratie, maar kan omdat het een structuur is bovendien worden gebruikt om krachten op te laden. Wij kunnen dus onze krachten daarin leggen en eventueel dit gebruiken als een soort tussenstation waarin wij zoveel spanning opwekken dat we die naar een op afstand zich bevindend voorwerp kunnen over brengen. Dus datzelfde wat we doen bij magie, wanneer we een bepaald voorwerp hebben opgeladen. U kunt dat zo sterk opladen dat u met een enkel gebaar, daad of zelfs gedachte die kracht naar een tevoren vastgesteld doel brengt. Gebruikt u het a.u.b. positief, anders zult u ontdekken dat de zaak ontzettend snel gaat verkleuren en verduisteren.

Als u voor uzelf zo'n symbooltje heeft, dan is het eigenlijk ook een soort afweerzegel. Het versterkt namelijk doordat het een besef uitdrukt van al datgene wat eigen is aan uw persoonlijkheid. Daardoor zullen andere persoonlijkheden u veel minder snel kunnen benaderen of bereiken laat staan u kunnen overweldigen of overmeesteren.

Het wordt vaak gebruikt in die streken waar de persoonlijke symbolen tegenwoordig nog deel van het dagelijkse leven zijn als een middel om wat men neemt boze geesten, zwarte toverij a.h.w. af te weren en daarnaast voor zichzelf een relatie te scheppen met wat men ziet als de lichtende Kracht.

Ik zeg niet dat u het zo hoeft te beschouwen, maar het bij u dragen van zo'n persoonlijk symbool kan inderdaad uw persoonlijkheid opladen en versterken en de eigen mogelijkheden, inclusief de vervulling van uw incarnatietaak aanmerkelijk bevorderen. Het brengt geen geluk en het weert geen onheilen af zonder meer, maar het zorgt er wel voor dat alles wat u beleeft en ondergaat voor u mogelijkheden biedt juist in de richting van uw incarnatietaak; dus een vervulling mogelijk maakt van datgene waarvoor u eigenlijk tot incarnatie bent gekomen. Dat betekent, dat je met zo'n persoonlijk symbool heus wel iets kunt doen.

De grote moeilijkheid is, dat heel veel mensen denken: wij moeten dat ontwerpen. Ontwerpen is goed, als we te maken hebben met onze wereld. Maar voor uzelf moet u meer inspiratief te werk gaan. U moet dus gewoon putten uit uw ingeving, uw persoonlijkheid.

In het begin zult u ontdekken dat er nogal wat strijdige zaken zijn. Maar u bent ook niet één persoon. U bent een uiterlijke persoonlijkheid en die is voor een groot gedeelte door zelfbedwang, door het keurslijf van de omgeving en de beschaving tot stand gekomen. Daarin zit een tweede persoonlijkheid. Die tweede persoonlijkheid is altijd de meest vitale.

Als u verder gaat met het nemen van die proefjes, dus gaat kijken: hoe zou ik het nu doen, dan komt als vanzelf de innerlijke persoonlijkheid sterk op de voorgrond.

Dan wil ik nog erop wijzen dat heel veel mensen bewust of onbewust behoefte hebben aan een dergelijk punt van identificatie. Waarom lopen er anders zoveel mensen met speldjes, bepaalde dassen, shorts en weet ik wat nog meer waarop woorden of voorstellingen staan die ze voor zichzelf zo passend of zo leuk vinden? Kijk, die voorkeur is eigenlijk ook iets wat

samenhangt met uw persoonlijkheid. Het is wel geen zuiver persoonlijk symbool, maar het is een benadering van het persoonlijke zelfs vanuit het algemeen gangbare.

Als u over de middelen beschikt, ondanks de ministeriële ingrepen om u naar de mode te kleden, dan zult u ook voor uzelf ontdekken dat u dingen gaat verkiezen, als accessoires b.v., die eigenlijk van de modenorm afwijken, maar die zo leuk zijn. Kijk dan naar wat u kiest. Ook daar heeft u dan de neiging om uw persoonlijkheid uit te drukken. Dat uitdrukken van uw persoonlijkheid, mede op gevoelsbasis, is al een benadering van een persoonlijk symbool.

Geestelijk gezien heeft een persoonlijk symbool, als het goed wordt gebruikt, ook een zekere voorkeur. Want als u een dergelijk symbool zelf maakt, dan legt u daarin een deel van uw uitstraling en persoonlijkheid zo scherp en blijvend in vast dat u een uitstralinkje krijgt, een soort kenteken, dat voor de geest veel gemakkelijker leesbaar is. U heeft dus een mogelijkheid tot geestelijke contacten of geestelijke beïnvloedingen geschapen, maar alleen in overeenstemming met uw erkende persoonlijkheid. Dat heeft bijzonder veel voordeel.

Ten laatste:

Elk persoonlijk symbool, hoe dan ook gekozen en tot stand gekomen, beïnvloedt u. Want het is niet alleen maar een weergave van uw persoonlijkheid, het is een uitdrukking van een harmonie die voor u geldend is en bestaat. Het houdt in, dat juist de aspecten, die worden uitgedrukt in het persoonlijk symbool, in versterkte mate uit de omgeving worden opgenomen en versterkt worden ervaren. Het voordeel hiervan is, dat je meer jezelf wordt en meestal beter in staat bent je incarnatietraak te vervullen.

Dit was de inleiding. Na de pauze kunt u vragen stellen. Eén ding: schrijf uw vragen op. Formuleer ze kort en duidelijk. Wilt u eventueel een mondelinge vraag stellen, besef dan dat de anderen graag willen horen wat u te vertellen heeft. Verhef uw stem. En als u dat niet geheel lukt, verhef desnoods uw hele persoon tijdelijk van het harde zitvlak dat op dat ogenblik uw zachte vlees koestert.

Alle vragen zijn toegelaten. ik kan u echter geen persoonlijk symbool voorstellen specifiek voor u. Heeft u vragen ten aanzien van procedure of methode, ik zal ze beantwoorden maar a.u.b. puntsgewijs vermelden wat u precies wilt weten. Als u vindt dat het de moeite waard is geweest dan hoop ik na de pauze op de vragen in te gaan die het mogelijk zullen maken om onderling beter begrip te verwerven voor het persoonlijke symbool.

DISCUSSIE

Vraag: Helderzienden die gevoelig zijn bij het zien van symbolen, zien nog wel eens symbolen in de aura van de mens, maar ook in zijn verblijfplaats b.v. boven zijn huisdeur of boven zijn bed. In welke mate zijn deze symbolen als bruikbare persoonlijke symbolen te zien?

Antwoord: Het zijn geen persoonlijke symbolen.

Punt 1: het zijn associaties die bij de helderziende optreden.

Punt 2: ze kunnen elementen bevatten en die niet van u persoonlijk zijn.

Ze kunnen ook elementen bevatten die door anderen in u geprojecteerd zijn. U kunt er misschien een uitgangspunt van maken, maar u kunt ze nooit zonder meer overnemen.

Vraag: Als je in je eigen woonruimte steeds meer kiest voor allerlei symbolen als b.v. beelden, gekleurd licht, afbeeldingen, wierook etc. laad je dan ook niet deze ruimte door die symbolen op?

Antwoord: Tot op zekere hoogte is dit waar. Als je namelijk bepaalde kleuren gebruikt, bepaalde voorstellingen in een ruimte zet, reukwerken gebruikt, dan schep je in feite een afwijkende sfeer. In die sfeer reageer je zelf. Je reactie straalt uit en wordt door de omgeving opgenomen. Ze zal daarna ook anderen kunnen beïnvloeden.

Vraag: Ik zie tijdens meditatie steeds een vierkant met een punt naar beneden en op elk punt een loze ruimte en dan een streep. Wat betekent dit?

Reactie: Wat bedoelt u met loze?

Reactie: Een gekanteld vierkant.

Antwoord: Bedoelt u dat een deel van de lijn ontbreekt? Een dergelijk symbool kan als volgt worden vertaald: a. ik heb een beperkt uitgangspunt; b. samenhangen worden door mij vermoed maar niet gekend. Uit het geheel trek ik echter voldoende energie om een zekere uitstraling tot stand te brengen.

Hierbij is het zeer belangrijk welke kleur het geheel heeft. Daarnaast is de vraag op welke ogenblikken het optreedt. Als daaraan een antwoord is te verbinden, kunt u zeggen: De ogenblikken waarop het optreedt hebben een bepaalde stemmingswaarde. Deze stemmingswaarde brengt deze aspecten in de persoonlijkheid tot uiting. Het is dus iets wat met mij als persoonlijk zegel verbonden is.

Vraag: Kunt u iets zeggen over de Graal als symbool?

Antwoord: De Graal is een legende zoals u bekend is. Van de Graal kunnen wij alleen zeggen dat zij als een zeer christelijk symbool een rol speelt bij hen, die proberen op grond van een religieus beleven deel te hebben aan een verlossingswerk en in dit werk a.h.w. zichzelf te transfigureren tot persoonlijkheden die behoren tot de zeer lichte wereld en gelijktijdig zegenend voor de wereld te werken.

Vraag: Kan een persoonlijk symbool van dag tot dag verschillend zijn? Ik bedoel een handschrift of een tekening? Vaak merk je daar iedere dag verschil in. Is dat je persoonlijke smaak op dat moment? Hoe zit het met de kleurkeuze?

Antwoord: Om het heel eenvoudig te zeggen: uw eigen stemmingen zullen ongetwijfeld uw voorkeur op het ogenblik kunnen bepalen. Hier is dus een groot aantal veranderingen denkbaar. Op de achtergrond ligt echter een hoofdtoon. Als u die niet kunt vinden vraag u af welke kleuren u kiest voor belangrijke momenten en welke kleuren voor u het meest waardevol zijn om iets te onderstrepen. Op deze manier komt u toch wel achter uw eigen kleurvoorkeur.

Wat betreft lijnstructuren en symbolen als u een symbool heeft dat aan uw persoonlijkheid beantwoordt, kan dit worden omringd door variabelen, maar op zichzelf blijft het praktisch gelijk. Het kan zijn vorm ietwat wijzigen, maar het blijft hetzelfde symbool. Als u dus een persoonlijk symbool heeft gevonden, dan is dit van blijvende waarde, ongeacht de schijnbare veranderingen die zich daaromheen voortdurend voltrekken op grond van stemmingen, gevoelens veranderingen in de tijd.

Vraag: Verandert een persoonlijk symbool in iemands leven?

Antwoord: Als het goed is gekozen niet. Een goed gekozen symbool geeft namelijk weer het geheel van de potentie van de persoonlijkheid plus de incarnatie-opdracht. Hierbij zijn dus alle geestelijke elementen ingeschakeld zowel als het feitelijke doel van het gehele leven. Dit blijft altijd gelijk. Maar het is wel mogelijk dat je je meer bewust wordt van de bedoeling van je leven of daarin op een andere wijze tot aanvaarding van je bestaan komt. In dit geval zullen eveneens weer bijkomstigheden zich kunnen wijzigen. De hoofdtonen van het symbool plegen gelijk te blijven.

Vraag: Is een kleur altijd effen of kan deze ook gemarmerd zijn?

Antwoord: Eenvoudigheidshalve nemen we aan dat ook een gemarmerd vlak een hoofdkleur heeft. Wij kunnen dan zeggen, dat er een hoofdkleur is die voor ons belangrijk is. Een gemarmerd of gevlamd vlak zelfs met meer kleuren komt voor. Als wij hiermee te maken hebben, blijkt dat de persoonlijkheid verdeeld is tegen zichzelf of over zichzelf en is de marmering zowel als de vlamming een weergave van de tegenstrijdigheden in de persoonlijkheid. Kijkt u naar de hoofdtint die optreedt, concentreer u dan daarop. Over het algemeen zal het vlam- of marmereffect verdwijnen.

Vraag: Zijn symbolen ook uit abstracte (vormloze) dromen te herleiden? Bijvoorbeeld desintegrerende structuren of lichtende stippen, nevels etc?

Antwoord: Ze zijn inderdaad wel hieruit te herleiden. Maar wij komen dan in moeilijkheden als we dat kort willen uitleggen. Ik heb al verwarring genoeg gesticht, heb ik gemerkt. Het antwoord op deze vraag is zeer kort: Als wij te maken hebben met verlopende stippen dan is dat een kosmisch symbool: nachtmerrie. Als we te maken hebben met vlekken die wegtrekken en zich vaak vervormen, aangenomen dat dit niet voortkomt uit b.v. druk op de oogappels of sterke licht verschillen, dan moeten we aannemen dat we hier te maken hebben met een verplaatsing van bewustzijn en zullen doorgaans vroegere incarnaties een kleine rol kunnen spelen.

Als we symbolen daaruit willen herleiden, dan nemen we de hoofdlijnen van datgene wat we zien. Als we dus een vliedende reeks stippen hebben, dan is dat een soort weg naar de horizon zoals je die tweedimensionaal tekent. Hebben we te maken met nevels en stippen, dan hebben ze hetzij een zijwaartse, hetzij een opgaande of neergaande beweging. Deze beweging zetten we in lijnen uit en komen daardoor ook tot een hoofdlijn waar omheen het persoonlijke symbool kan worden gevormd.

Vraag: Wat is de relatie tussen kunstzinnige vormen en hun symbolen?

Antwoord: Het gebruik van symbolen in schilderijen komt vaak voor, omdat kunstenaars proberen een complex geheel uit te drukken en zodanig duidelijk te maken dat het schilderij a.h.w. vier of vijf betekenissen krijgt. Dit heeft weinig te maken met persoonlijke symbolen, aangezien de schilder over het algemeen grijpt naar algemeen gangbare symboliek en deze op zijn eigen manier vertekent om ze te doen passen binnen het geheel dat hij creëert.

Vraag: Is er een van de oude elementen als passend symbool bij iemands temperament mogelijk?

Antwoord: Als u uw temperament zeer in het bijzonder wilt schetsen, dan kunt u dat natuurlijk wel doen. Dan komt u terecht bij lucht vuur water en aarde. Maar doorgaans is een dergelijke symboliek te algemeen en zal ze dus voor een persoonlijk symbool onbetekenend zijn. Het geheel van uw persoonlijkheid wordt intuïtief aanvoeld. Deze intuïtieve aanvoeling van het totale ik wordt geprojecteerd in een bepaalde lijn, in een bepaalde vorm of in een bepaalde kleur; en dan wel in een combinatie van deze elementen. Dit is het persoonlijke waardevolle symbool. Al het andere is te herleiden tot symboliek die de mensen als een soort steno plegen te gebruiken voor geestelijke en andere begrippen onderling.

Vraag: Wilt u iets vertellen over het ontstaan en gebruik van symbolen in het sjamanisme, b.v. wat op trommels en ratels wordt gezet?

Antwoord: Dat zou een aparte lezing moeten worden. In het kort gezegd:

Symbolen op ratels en trommen hebben te maken met symbolen voor geestelijke krachten en machten en werden als zodanig gerangschikt volgens de geaardheid van de sjamaan plus de geaardheid van het gebruik dat hij maakt van zijn verschillende instrumenten.

Vraag: Hebben wij ons al niet reeds omringd met symbolen bij de inrichting van onze huizen?

Antwoord: Tot op zekere hoogte is dat waar, maar de meeste van deze symbolen werden niet werkelijk door u gekozen; ze zijn willekeurig ontstaan. De symboliek bij de inrichting van een huis ontstaat zelden door de daarin aanwezige voorwerpen en vormen zonder meer. Het is meer het samenstellen van het geheel waaraan je dan enigszins een symbolische waarde kunt toekennen Maar het is zeer complex en daarom zeer moeilijk te ontleden.

Vraag: Wat is de betekenis van symbolen die spontaan tijdens dagdroom of meditatie opkomen? Zijn dit ook persoonlijke symbolen of zitten in deze symbolen elementen die daarmee te maken hebben? Zo nee, wat zijn het voor symbolen en wat kun je ermee doen?

Antwoord: Wanneer de symbolen in de droom en in de dagdroom voorkomen, dan moeten wij er rekening mee houden dat de mens als zodanig een soort symbolenschrift heeft ontwikkeld waarmee zaken worden uitgedrukt die ze zich in een meer concrete vorm misschien niet zouden willen toegeven of willen zeggen. Er is dus wel degelijk een persoonlijke relatie. Als

deze symbolen betrekking hebben op geestelijke waarden, zullen ze over het algemeen vergezeld gaan van een bepaalde lichtgloed, glans of afwijkingen in kleur en vorm. Wij moeten er dus rekening mee houden dat dergelijke symbolen eerder thuishoren op basis van de psychologie dan dat zij behoren tot het geestelijke geheel. Zij kunnen daarom niet zonder meer worden gebruikt als persoonlijk symbool. Bepaalde uittredingssymbolen - deze bestaan wel - hebben betekenis in zoverre, dat ze een relatie uitdrukken tussen degene die is uitgetreden en de wereld waarin hij is uitgetreden. Ze zijn a.h.w. functietekens. Ze zijn echter niet zonder meer persoonsomschrijving.

Vraag: Hoe is het gebruik van persoonlijke symbolen ontstaan? Waar en wanneer, welke cultuur e.d.?

Antwoord: Het eerste gebruik van persoonlijke symbolen waarvan ik mij bewust ben, heeft plaatsgevonden in de pre-Atlantische periode. Het werd toen hoofdzakelijk gebruikt om de kwaliteiten van een mens tot uitdrukking te brengen. Later werden deze symbolen verder uitgebreid en gaven ze de relatie aan tussen mensen en bepaalde delen van hun omgeving. Vergelijking: Het persoonlijke totem dat de Indianen nog kennen zelfs in deze tijd. Als we dan nog verder gaan, dan blijkt dat als zuivere ik-symbolen het persoonlijke symbool voorkomt in de 2^e Atlantische periode, dus na de eerste ramp. Het wordt daar gebruikt door de weinige resterende witte priesters om hun karakteristiek zeer duidelijk tot uitdrukking te brengen in tegenstelling tot de rituele symboliek die door de z.g. stadspriesters in die tijd worden gehanteerd. Daarna blijkt het persoonlijke symbool steeds verder om zich heen te grijpen. Het wordt op den duur zelfs een soort naamtempel en komt als zodanig voor in vele oude culturen o.a. van Meden en Babyloniërs.

Wanneer we verder kijken, dan zien we dat het persoonlijke motief een hoofdrol begint te spelen in vele priesterschappen en dit gaat tot ver in de Romeinse tijd. De persoonlijke symbolen zien we verder in bepaalde inwijdingsleren o.a. de Mythrasdienst opduiken. Ze verdwijnen dan grotendeels, maar maken nog wel deel uit van bepaald alchemistische procedures en werden soms ook nog wel gebruikt omstreeks 1600 in bepaalde Loges. Daarna vervlakt het geheel en komt terug, maar nu als een persoonlijk zegel in bepaalde gebruiken b.v. bij de Maçonnerie.

Vraag: Waarom kan een uitgedrukt persoonlijk symbool je beter je incarnatie-opdracht doen vervullen? Hoe verloopt het contemplatieproces waardoor je dan achter je incarnatie-opdracht kunt komen, als je het symbool contempleert?

Antwoord: Als je een zwakke radio-ontvanger hebt en je zet er een versterker bij, dan kun je veel duidelijker horen wat er doorkomt. Het persoonlijke zegel is een versterking van de werkelijke basiswaarde van de eigen persoonlijkheid. Dat betekent, dat vele bijkomstigheden worden weggevaagd en daardoor worden de hoofdtonen duidelijker. De incarnatie-opdracht komt duidelijker tot uiting. Dat wil nog niet zeggen, dat ze duidelijker wordt beseft, omdat een algeheel beseffen van de incarnatie-opdracht over het algemeen eerst in onstoffelijke toestand kan worden bereikt.

Vraag: Is het niet te vroeg om te zoeken naar persoonlijke symbolen? Als je niet zeker wéét dan laat je geen ruimte. Je sluit je af.

Antwoord: Wanneer je zoekt naar een persoonlijk symbool, dan zul je altijd verder moeten zoeken totdat je iets vindt wat je volledig fascineert, waarin je volledig kunt opgaan. Als je dat hebt gevonden, is het een zegel dat voor jou op dit moment je persoonlijkheid volledig weergeeft. Het is dan kennelijk in zijn grondstructuur voldoende één met u om, zij het door geringe veranderingen die later misschien kunnen plaatsvinden (ik heb er in mijn inleiding op gewezen), u een middel te verschaffen om uw eigen ik beter te kennen, beter te beleven en vooral geconcentreerder uit te drukken zodat de relatie met de kosmos in al haar facetten voor u bewuster beleefbaar wordt. Ik geloof niet, dat het daar ooit te vroeg voor is. Maar ik wil toegeven dat vele mensen tot dergelijke dingen eerst komen, wanneer het er eigenlijk al een beetje te laat voor is.

Vraag: Is het mogelijk om een verkeerd symbool te kiezen?

Antwoord: Als u een verkeerd symbool kiest (dit is mogelijk), dan zal het symbool zelf u geen mogelijkheid geven tot verdieping. Het zal u geen gevoel geven van zekerheid of van kracht. Integendeel, het betekent chaos voor u. Op het ogenblik echter dat het chaos voor u betekent, gaat u het vanzelf verwerpen. Dat wil dus zeggen, dat een eventueel verkeerde keuze wordt gecorrigeerd door de beleving die bij contemplatie en gebruik van dit persoonlijke symbool optreedt.

Vraag: Wilt u iets zeggen over bloemen als persoonlijk symbool.

Antwoord: Bloemen zijn op zichzelf symbolen; d.w.z. groeisymbolen of vruchtbaarheidsymbolen. Als wij daarmee te maken krijgen, dan kan een bloemvorm voor u een direct persoonlijk symbool zijn waarvan de kleurstelling en de vorm voor u een voldoende verdieping betekent bij beschouwing om daarin uzelf te vinden en daarmee het merendeel van uw mogelijkheden te ontplooiën. De door mij gegeven voorbeelden zijn uit de aard der zaak zeer algemeen en zeer eenvoudig gehouden. En als ik - vergeef mij de opmerking - moet constateren hoe mijn poging om de variatiemogelijkheid in zelfs de simpelste vorm uit te drukken heeft geleid tot enige verwarring uwerzijds, dan zult u het met mij eens zijn dat het maar goed is dat ik niet over planten, andere levende wezens en gedaanten heb gesproken, die soms als symbool gangbaar en bruikbaar zijn, maar die wij zullen vermijden bij een uitleg omdat ze spontaan kunnen ontstaan en dan hun betekenis als vanzelf vinden. Iemand, die naar een gestalte of gedaante, al was het maar een bloem, gaat zoeken als persoonlijk symbool, zal daarentegen de werkelijkheden van zijn eigen persoonlijkheid over het hoofd zien.

Vraag: Kan een persoonlijk symbool worden uitgedrukt in een tekening?

Antwoord: Een tekening maak je natuurlijk wat gemakkelijker dan een voorwerp. Maar als ik u mag verwijzen naar de inleiding, dan heb ik daar gezegd: soms herken je in een bepaalde vorm iets wat persoonlijk zeer sterk tot je spreekt. In dat geval kan dit een persoonlijk symbool worden. Dit houdt dus in dat het weinig verschil uitmaakt voor de werking van het persoonlijk symbool, voor de hantering ervan of het nu een voorwerp dan wel een tekening is. Maar wil je ernaar zoeken, dan begin je gewoonlijk het eenvoudigst met een tekening, omdat die immers binnen bereik is, terwijl het voorwerp misschien eerst na jaren kan worden gevonden.

Vraag: Heeft een cirkel met een driehoek, achtergrond rood of blauw, een bepaalde betekenis? De cirkel en de driehoek erin zijn geel.

Antwoord: Dan hebben we hier te maken met een z.g. godssymbool aangezien de driehoek een symbool is dat door de mensen wordt aanvaard zowel voor drie-eenheid als voor de verbondenheid van hemel en aarde. Dit geheel geplaatst in de cirkel wil zeggen: een begrensd geheel. Het geheel in de kleur geel impliceert dan dat de innerlijke waarde hiervan als volledig lichtend wordt ervaren. De contrastkleur geeft dan aan op welke wijze men het leven in verhouding tot dit innerlijk waardeert. Het is dus mogelijk als een persoonlijk symbool. Maar we moeten heel voorzichtig zijn met juist dergelijke symboliek, omdat we dan komen tot het kiezen van meer algemene symbolen vaak op grond van interpretaties van anderen die echter niet volledig aansluiten bij ons eigen innerlijk.

Vraag: Ook als ze spontaan opkomen tijdens de meditaties?

Antwoord: Wanneer ze spontaan en bij herhaling opkomen, dan is het de moeite waard om ze eens vast te leggen en als contemplatiebeeld of contemplatiepunt te gebruiken. De resultaten ervan zullen dan beslissend zijn voor de manier waarop u het verder hanteert en eventueel als een persoonlijk zegel gaat beschouwen.

Vraag: In de meditaties komt het wel voor dat men tempels ziet met witte zuilen, terwijl het zelden voorkomt dat men goudkleurige zuilen ziet. Wat is hiervan de oorzaak en het verschil?

Antwoord: De oorzaak is een zeer eenvoudige: gouden zuilen komen heel zelden voor op aarde. Tempels met witte zuilen zijn voor een deel herinneringen voor een deel ook associaties

op grond van de afbeeldingen die men heeft gezien van b.v. de Acropolis e.d. Men droomt dus in feite van de tempel. Het begrip tempel is belangrijker dan de zuilen zonder meer. Als de zuilen echter een afwijkende kleur hebben die niet aan de norm beantwoordt, dan is juist die kleur het meest veelzeggende, omdat ze de betekenis aangeeft van het tempelbegrip.

Als het dan gaat over een persoonlijk symbool, dan zou ik zeggen dat men in een dergelijk geval de kleur op de eerste plaats moet stellen. Wit is over het algemeen voor de mensen een kleur die behoort bij de hemel. Vandaar dat alle engelen worden afgebeeld in witte soepjurken eventueel met een gouden randje. Hier hebben we gewoon te maken met een stoffelijke associatie of een incarnatieherinnering die de basis vormt voor een aantal voorstellingen waarbij het begrip tempel belangrijker is dan de wijze waarop deze wordt uitgebeeld.

Vraag: Nog een symbool: een cirkel met een vierkant erin en in het midden een punt?

Antwoord: Dan heeft u zeer waarschijnlijk te maken met een herinnering aan een oude mandala. Het is namelijk een van de vele concentratiemogelijkheden en -punten die worden gebruikt in bepaalde disciplines van de Hindoeleer.

Als u een punt in het midden van het vierkant zet en u maakt lijnverbindingen naar de hoeken van het vierkant, dan kunnen we bovendien er nog aan toevoegen: er is een gevoel van het doordringen in het onbekende, terwijl het onbekende echter met de elementale waarden van het eigen bestaan wordt geassocieerd. Een ik-zegel zal iets dergelijks waarschijnlijk niet zijn. Het is eerder een belevingssymbool. En als belevingssymbool bruikbaar als sleutel tot het bereiken van sommige geestelijke toestanden.

Vraag: Wat is de symboliek van de kubus die vlak ligt naast een kubus die op een punt staat?

Antwoord: Een kubus die vlak ligt is over het algemeen een bouwsteen. Met andere woorden: het is het symbool voor de mens die binnen het geheel precies zijn juiste vorm en functie vindt. Als daarentegen het geheel op een punt staat, dan geeft deze kubus aan een relatie tussen hemel en aarde waarbij de eigen functie nog niet is gevonden, maar wel gevonden kan worden. In termen van een bepaalde groepering zou men kunnen zeggen: De liggende kubus is de perfect behouwen steen, maar de staande kubus is de sluitsteen die het dak in stand houdt. Het verschil is dus gelegen in de functie zoals die wordt ervaren. Wat het persoonlijke symbool betreft: als u een opstaande kubus heeft, dan bent u ongetwijfeld geneigd om een relatie te zoeken tussen eeuwigheid in uw eigen persoonlijkheid en uw stoffelijke werkelijkheid. In u ontmoeten zich twee werelden en u moet proberen deze beide als één geheel tot uiting te brengen. Dat is dan de les die daaruit volgt. De kleur van de kubus en de achtergrond zijn dan mede bepalend voor de verdere persoonlijke betekenis die ze kan hebben als persoonlijk zegel.

Vraag: Een cirkel in een driehoek? Wat betekent dat?

Antwoord: Een cirkel in een driehoek betekent over het algemeen de drievuldigheid ofwel de driezijdigheid der ervaringsmogelijkheden waarbij de cirkel aangeeft de oneindigheid als basis voor het geheel. Een persoonlijk zegel is dit niet. Het behoort gewoonlijk tot de oude Rozenkruisersymbolieken maar het komt in sommige gnostische richtingen eveneens voor.

Vraag: Kunnen algemene symbolen zoals het kruis en de avondster eveneens tot een persoonlijk symbool worden?

Antwoord: Zij kunnen tot een persoonlijk symbool worden, maar er kleeft een gevaar aan. Als wij namelijk dergelijke algemeen erkende symbolen als persoonlijk symbool aanvaarden, dan is de mogelijkheid zeer groot dat wij bij onze beleving van het symbool sterk door de tendensen, die buiten daarmee worden geassocieerd, zullen worden beïnvloedt. Onze ervaring is ten dele eenzijdig zodat niet een volledige persoonlijkheidsontplooiing en daarmee een volledig opnemen van alle krachten, die voor de persoonlijkheid geschikt zijn met een dergelijk symbool zonder meer mogelijk is. Maar het kan als persoonlijk symbool worden gebruikt.

Vraag: Zou het ook kunnen betekenen dat bij het gebruik van zo'n symbool de kleur (verder niet te verstaan).

Antwoord: Helaas is dit niet altijd waar. Er zijn namelijk bepaalde kleurstellingen hieraan verbonden. Deze kleurstellingen vertekenen dan het kleurbeeld dat men normalerwijs bij een persoonlijk symbool daarvan zou hebben.

Vraag: Kan een melodietje als symbool worden gebruikt?

Antwoord: Ik heb het niet genoemd, maar het is inderdaad mogelijk om bepaalde spreuken, mantra's, te gebruiken als een persoonlijk symbool mits alle klanken op de eigen persoonlijkheid en de relatie van die persoonlijkheid met het geheel zijn afgestemd. Om een dergelijke spreuk, klank of melodie te vinden echter zal men over een mate van deskundigheid moeten beschikken die veel groter is dan bij de doorsnee-mens aanwezig is en daarom heb ik dit niet genoemd.

Ik heb geprobeerd om zo duidelijk en zo precies mogelijk op de basis van de vragen te antwoorden, zelfs als u de symbolen andersom heeft genoemd dan ze meestal worden gebruikt. Ik hoop, dat u zult begrijpen waarom ik dit heb gedaan. Ik wilde graag de duidelijkheid groter maken en niet kleiner.

Enkele vragen die u heeft gesteld, vergen eigenlijk heel complexe en uitvoerige antwoorden. Ik heb u alleen maar de essentie gegeven. Dit uit angst, dat een volledig antwoord alleen maar tot volledige verwarring zou kunnen leiden en dat is niet de bedoeling van een lezing als deze.

NAREDE

ik wil nogmaals wijzen op het feit, dat het persoonlijke symbool in de eerste plaats functioneert als een versterking voor uw uitstraling en uw relatie met andere dan de stoffelijke wereld. Dat ze in de tweede plaats dient als een concentratiepunt waardoor u gemakkelijker volgens uw eigen wezen bepaalde harmonieën kunt bereiken zodat het nuttig is om persoonlijke symbolen eens na te gaan en eventueel voor uzelf een poging te wagen er één te schetsen.

De manier waarop u werkt is dermate sterk gebonden aan uw persoon dat het niet mogelijk is algemeen geldende beelden te scheppen op dit gebied. Er zijn zelfs mensen bij wie zuiver lichamelijke handelingen en daden een zo grote symbolische werking en betekenis hebben dat daardoor ook nog grote geestelijke energieën worden vrijgemaakt en grote geestelijke mogelijkheden worden ontplooid. Je kunt echter op al die aspecten in een korte inleiding niet ingaan. Je kunt de mensen bovendien alleen maar meer verwarren, als je probeert duidelijk te maken hoe het geheel van het menselijk leven kan worden herleid tot een bepaalde persoonlijke symboliek. ik wil desalniettemin dit feit constateren. Niet omdat ik aanneem, dat u er veel mee kunt doen, maar wel omdat ik ervan overtuigd ben dat sommigen van u dit soms aanvoelen.

Wilt u geestelijk bewust worden, dan zijn er ontelbare wegen. Het zoeken naar een persoonlijk symbool is daarbij een van de mogelijkheden om een stapje verder te komen; niet meer, niet minder.

Het heeft het voordeel, dat het uw persoonlijke energieën aanmerkelijk kan versterken en dat het uw uitwisseling althans met bepaalde geestelijke werelden intensifieert. Het nadeel ervan zou kunnen zijn dat u het gaat hanteren als een amulet, wat het alleen onder zeer bepaalde omstandigheden kan zijn. Die omstandigheden zijn afhankelijk van uw innerlijke toestand en niet alleen van het symbool op zich.

Wilt u dit alles beschouwen als onbelangrijk, dan is dat uw zaak. Maar in een wereld, waarin alles in meer of mindere mate toch wordt beheerst door symbolen en door symboolwoorden zou het goed zijn om u toch te bezinnen op de essentie van uw persoonlijkheid om al datgene wat buiten u wordt aangedragen als symbool van dit en van dat (vrijheid, democratie, levensvreugde, doodsgevaar etc.) te vervangen door een eigen persoonlijk symbool waardoor u weer uzelf kunt worden, ongeacht alle symbolen, symboliek en kreten waarmee u bent omringd.

De mens, die waarlijk bewust wil worden, kan dit alleen bereiken door zich bewust te worden van zichzelf, van zijn incarnatietaak en het ontplooiën van zijn persoonlijke mogelijkheden op een zo harmonisch mogelijke manier. Waar u dit niet kan waarmaken, bereikt u heel weinig.

Het "ken uzelf" geldt ook hier. Niet in zin van: ontleed uzelf, maar in de zin van: erken en herken wat voor u de essentie van uw bestaan en uw leven weergeeft.

Zo u met uw symbolen niet goed raad weet, u behoeft bepaalde dingen niet te begrijpen om ze te gebruiken. ik vraag mij af, of er velen onder u zijn die weten wat er precies gebeurt, wanneer u de schakelaar van het elektrisch licht omzet. Of wanneer u in een auto stapt. Ik denk, dat u die schakelaar, die auto vaak gebruikt zonder feitelijke kennis van alle processen die daaraan verbonden zijn.

Ook bij een persoonlijk zegel is het niet nodig dat u het gehele mechanisme zonder meer kent. Het mechanisme dat trouwens grotendeels geestelijk is. Maar belangrijk is wel, dat u de beschikking heeft over de mogelijkheid. Als er geen lichtschaakelaar is, kunt u geen licht aandoen. Als er geen auto is met een autosleuteltje en de starter, dan vraag ik mij af, of u gemakkelijk een weg snel kunt afleggen.

Op deze manier moet u het persoonlijk symbool zien: als een hulpmiddel. Maar een hulpmiddel dat u heel vaak in staat stelt tot bereikingen en prestaties die zonder dit niet mogelijk zouden zijn.

Daarmee ben ik aan het einde gekomen van mijn bijdrage voor deze avond. ik hoop, dat ik u niet teveel heb teleurgesteld. ik betreur, dat ik sommigen van u te zeer verward heb. ik hoop desalniettemin dat enkelen onder u door het vinden van een echt persoonlijk symbool de sleutel zullen vinden tot een grotere innerlijke vrijheid en een groter besef van hun eigen taak en mogelijkheden.